

[Finansministeren.]

tariffens pos. 90.16 A har begge til formål at tydeliggøre toldloven, således at denne klart giver udtryk for en bestående praksis.

Ændringsforslaget vedrørende toldtariffens pos. 21.07 skyldes, at Danmark for at være i overensstemmelse med andre landes fortolkning af Bruxellesnomenklaturen må ændre tarifieringspraksis for tilberedte frugtsafter. Disse varer har man hidtil tariferet i pos. 20.07, men de vil fremtidig blive tariferet i pos. 21.07. Ændringen af praksis bør imidlertid ikke føre til en ændring af tolden på de tilberedte frugtsafter, og derfor foreslås der nu i pos. 21.07 en særlig underposition for tilberedte frugtsafter med samme toldsatser som for de frugtsafter, der også fremtidig vil blive tariferet i pos. 20.07. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at ændringen af praksis betyder, at de tilberedte frugtsafter vil kunne opnå EFTA-toldbehandling.

De øvrige foreslåede ændringer af toldtariffen i forslagets § 2, punkt 2, 3 og 5, er af redaktionel art og medfører ikke tarifieringsændringer. Hensigten med dem er at ændre den danske tarif i overensstemmelse med nogle tekniske korrektioner af Bruxellesnomenklaturen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om tipning.

Ved lov af 4. juni 1964 gennemførtes nogle ændringer i de hidtil gældende regler om fordelingen af tipstjenestens overkud med det formål at øge det beløb, der tilfalder idrætten.

Lovændringen, der fik virkning for anvendelse af overskuddet i tipstjenestens regnskabsår 1963-64, skønnedes dengang ved en tipsomsætning på 13 mill. kr. at ville give idrætten 1 mill. kr. mere, end der ville være fremkommet efter de da gældende regler.

Imidlertid blev overskuddet godt 14 mill. kr., hvorefter idrættens andel blev godt 9 mill. kr., hvilket var ca. 4 mill. kr. mere end for det foregående regnskabsår, hvor overskuddet androg godt 10 mill. kr.

For tipstjenestens regnskabsår 1964-65

forventes overskuddet som følge af stigende omsætning at komme op på ca. 15 mill. kr., hvoraf ca. 10 mill. kr. vil tilfalde idrætten.

Under det høje tings behandling af forslaget om ændring i fordelingsreglerne i foråret 1964 optoges der en revisionsbestemmelse i § 7 i loven om tipning, hvorefter fordelingsbestemmelserne skal optages til revision i folketingsåret 1965-66.

Da tipsomsætningen viser stigende tendens, hvilken tendens efter det foreliggende synes at ville fortsætte i indeværende regnskabsår med deraf følgende udsigt til forøget støtte til idrætten og de øvrige formål, der støttes af tipstjenestens overskud, findes det ikke påkrævet på indeværende tidspunkt at overveje nye ændringer i de fordelingsregler, der fastlagdes i 1964, og det foreslås derfor at udskyde revisionen af lovens § 7 foreløbig til folketingsåret 1966-67.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting af fremsætte forslag til lov om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

Dansk åndssvageforsorg lider i dag af en alvorlig pladsmangel, og en væsentlig del af de pladser, der findes, er utidssvarende i hygiejnisk og behandlingsmæssig henseende. Pladserne er i det hele lidet egnede for en normalisering af den åndssvages tilværelse.

Det er nødvendigt at ændre disse tilstande, og en del er da også gjort i de senere år. Det foreliggende lovforslag må ses som et led i den udbygning af åndssvageforsorgen, som var tilsigtet ved loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre svagt begavede. Denne udbygning har foreløbig på lovgivningsområdet givet sig udtryk i loven af 11. juni 1959 om udbygning og ombygning af åndssvageinstitutionen Lillemosegård med Gl. Mosehus, de 2 love af 16. juni 1962 om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret i Sønderjylland og om opførelse af skoler under statens åndssvageforsorg og sidst i lov nr. 406 af 18. december 1963 om udvidelse og ombygning af institutionerne under forsorgscentret for Sydøstjylland (Brejning).

Som det er udtrykt i de lovforslaget led-

[Socialministeren.]

sagende bemærkninger — hvortil jeg i øvrigt tillader mig at henvise — er forholdene på Fyn karakteriseret ved, at der aldrig har været nogen selvstændig åndssvageforsorg. Patienter fra Fyn har måttet indlægges på institutioner i andre landsdele, senest på institutionen i Brejning.

Ved den opdeling af landet i geografisk bestemte forsorgscentre, som blev foretaget efter åndssvageovens ikrafttræden, blev Fyn m. v. udskilt som selvstændigt område, men der findes i dette område kun få og i det væsentlige utidssvarende institutioner. Navnlig savnes en centralinstitution, der er indrettet til modtagelse af patienter, som indlægges til undersøgelse, observation, diagnosticering, behandling, undervisning og oplæring i kortere eller længere tid, og som samtidig kan være sæde for centrets administration.

En gennemførelse af det foreliggende lovforslag vil råde bod herpå.

Et fuldt udbygget forsorgscenter vil befolkningen på Fyn og de omliggende øer dog først få, når også de i bemærkningerne til lovforslaget omtalte planer om mindre byggearbejder, herunder opførelsen af et nyt plejehjem ved Assens til 50 personer, er realiseret. Disse arbejder falder uden for lovforslaget og vil blive søgt gennemført ved bevillinger på de årlige finanslove.

Lovforslaget er i øvrigt en nødvendig konsekvens af det i folketingssamlingen 1963-64 gennemførte forslag om udvidelse og ombygning af institutioner ved forsorgscentret for Sydøstjylland (Brejning). Som det fremgik af bemærkningerne til dette lovforslag, og som det flere gange blev fremhævet under forhandlingerne her i tinget og i det nedsatte udvalg, kan en modernisering af centralinstitutionen i Brejning med nedsættelse af det alt for store belægningstal på over 1.500 patienter kun gennemføres, når der etableres tidssvarende central- og lokalinstitutioner i de nabocentre, herunder navnlig Fyn, hvis patienter hidtil er optaget på centralinstitutionen i Brejning. Det igangsatte byggeri i Brejning kan ikke videreføres mod det tilsigtede mål, medmindre der på Fyn skabes mulighed for modtagelse af de fynboer m. v., som i øjeblikket belægger pladser i Brejning.

Med hensyn til enkeltheder i den foreliggende plan om bygning af en centralinstitution på Fyn tillader jeg mig at henvise til den omdelte betænkning afgivet af et af bestyrelsen for statens åndssvageforsorg nedsat planlægningsudvalg. Jeg skal her blot tilføje, at bestyrelsen har besluttet sig for en planudformning, der af rationaliseringshensyn er lidt ændret i forhold til de i betænkningen optagne tegninger.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom m. v.)*. Den vigtigste bestemmelse i forslaget er tilføjelsen til forsorgslovens § 53.

Da jeg i sidste folketingssamling fremsatte forslaget til lov om invalidepension, meddelte jeg, at jeg ville fremsætte det forslag, jeg hermed forelægger, idet forslaget er en følge af ændringer, der er foretaget inden for invalidepensionslovgivningen.

Det har altid været antaget, at den svækkelse af en persons helbredstilstand, der skulle begrunde adgang til invalidepension, skulle være af en vis varighed. Efter praksis har der været tilkendt pension også i tilfælde, hvor svækkelsen kun kunne antages at vare et eller to år, og når tilstanden er blevet bedre, er pensionen blevet inddraget.

Med de muligheder, der nu foreligger for revalidering, er det ønskeligt, at man udsætter afgørelsen af spørgsmålet om invalidepension længst muligt.

For ikke at forringe stillingen for dem, for hvem man således udsætter afgørelsen af spørgsmålet om invalidepension, er det ønskeligt at ændre forsorgslovens regler, idet den almindelige underholdshjælp efter loven ikke vil være tilstrækkelig i disse tilfælde.

Efter den bestemmelse, der efter forslaget skal indsættes i forsorgslovens § 53, vil man kunne yde hjælp med det sigte at søge familiens hidtidige levevilkår opretholdt inden for rimelige grænser. Det er den samme bedømmelse, som i dag gælder med hensyn til hjælp til personer, der lider af